

Nooshi Dadgostars sommartal 2021 (det talade ordet gäller)

Hej vänner! Framförallt, hej Göteborg!

Staden med hamnen mot världen som Gustav II Adolf pekade ut för 400 år sedan, staden där handeln av tobak och ris ständigt pågick. Tyskar och holländare som satte sin prägel. Soldater, pigor och utländska sjömän korsade varandra på gatorna. Här fanns ingen jordägande klass, ingen furste i närheten, inga ämbetsverk. Göteborgarna skötte sig själva. Vi är vana vid att göra som vi vill. Vi styrs inte av någon.

Platsen var svår att bygga på. Götaälvdeltat var sankt och svampigt, och marken mjuk och lerhaltig. Hundratals knektar och drängar krävdes i pålningsarbeten. Det var kallt, dyrt och jobbigt. Det har aldrig varit riktigt torrt i Göteborg. Men människorna arbetade hårt och reste fästningen som skulle skrämma danskarna, och skapade en världshandelsstad och Sveriges kanske viktigaste industristad.

Tidigt var det bomullen som var råvaran i industrin. Och i väverier satt kvinnorna och barnarbetare i trånga fabriker.

Sen kom ångmaskinerna, motorerna och fartygen. 1907 uppfanns kullagret och SKF. Väveridirektörerna behövde det i fabrikerna. SKF växte från 15 anställda till tusentals i hela världen. Redan då med säte i Gamlestan.

Kullagren banade vägen för Volvo som snart såg dagens ljus.

Mitt uppväxt Hisingen gick från landsbygd till industri på 50–60-talet.

Välfärden byggdes upp och villkoren blev bättre för den som jobbade på varvet

eller byggde bilarna. Vi hade dom bästa fotbollslagen och de största skeppsvarven.

På pappas cykelstöld fick jag uppleva en barndom präglad av det starka samhället. Hyrorna var rimliga och det fanns jobb att få. Han lämnade av mig varje dag på förskolan vid Ullevi och gick till jobbet. Ibland känns den tiden långt borta. Samma stad idag men på så många sätt också en helt en annan.

I tonåren kunde jag ägna timmar runt och kring Järntorget. Där spårvagnarna korsar varandra. Arbetarrörelsens centrum. Olof Palmes plats med ABF i fonden. Högkvarteren och de fackliga kontoren.

En plats som fylldes av vanligt folk som tillsammans tog makten och hade viljan att förändra. Idag närmast skuggor av en svunnen tid. Tomma kulisser, där till och med Folkets hus är nedlagt. Nu ska det bli hotell i Petter Stordalens regi. Det starka samhället är långt borta.

Svensk industri, är fortfarande världsledande. Vi har haft goda förutsättningar. Vattenkraften, och malmen har gett oss rikedomar vi kunnat fördela. Den billiga elen gör att vi har kunnat växa till en framgångsrik industrination. Svenska produkter exporteras till hela världen.

För några veckor sedan översvämmades Gävle. Ett störtregn, kraftigaste på över 20 år, lamslog hela stan. Källarna i husen vattenfylldes, vägar blev oframkomliga och människor fick vada genom vattenmassorna. Den typen av extremväder blir vanligare som en följd av klimatförändringarna. Hela världen påverkas. Även vi i Sverige.

Politiska företrädare fortsätter bara i samma spår och skyller på varandra. Att det är de andra partierna som inte gör tillräckligt. Eller till och med att det är du, som individ, som ska lösa det här. Dom kräver av dig att du ska äta rätt och åka rätt. Så agerar makthavare som inte tar ansvar, och verkar tro att tunnelbanan stannar både i Mora och Gällivare.

Sverige behöver agera och ställa om. Och även i denna modernisering kommer göteborgarna och svensk industri leda utvecklingen. Precis på det sätt som industrin en gång växte fram här.

Högst BNP skapas i våra bruksorter. Nu ligger även nyckeln till Sveriges omställning här. Sverige står inför möjligheten till en ny storhetstid för industrin. Världens första fossilfria stål var färdigt för leverans förra veckan. Det gjordes av SSAB i Oxelösund. Det ska levereras till Volvo som i höst ska börja testa att bygga tunga fordon med den.

De nya elektrifierade industriprocesserna byter ut kolet, i ståltillverkning, mot fossilfritt el och vätgas. Man bryter med ett produktionssätt som vi har haft i 1000 år och hittar nya vägar.

Det är här fler jobb kommer växa fram, det är politikens uppgift att matcha de stora privata investeringarna. Elnätet behöver byggas ut och elproduktionen öka. Bostadsbyggande, utbildning och grön infrastruktur. Nya skolor och sjukhus.

Vi ska ta på oss ledartröjan. Världens mest kvalificerade industriarbetare gör det möjligt.

Marknadshyror

Marknadshyrorna försvann. Därför att dom inte hör hemma i Sverige. Därför att svenska folket inte vill ha dom. Inte ännu ett marknadsexperiment. Där hyresgäster ska tvingas slå knut på sig själva för att betala dubbla hyror. I varje mätning slås det fast, vi som bor i Sverige, vill inte att det som är vårt ska säljas ut. Vi har byggt det själva. Skolan, vården och omsorgen. Vi gjorde det därför vi skulle få vård när vi behövde, därför att alla elever skulle få den bästa tänkbara utbildningen, därför att du aldrig ska oroa dig för att bli äldre. Vi gjorde det inte för att utländska riskkapitalister skulle tjäna pengar på oss, vi gjorde det inte för att dom skulle stjäla det som är vårt. Svenska folket har sagt nej till ännu ett marknadsexperiment.

Nu går vi i en annan riktning

Vänsterpartiet har allt för länge förlitat sig på socialdemokratin. Att dom får samhället att fungera. Vi ser nu att dom inte längre klarar det dom är satta att göra. Dom klarar inte jobben, inte skolan, inte tryggheten. Det socialdemokraterna lämnar efter sig är ett splittrat LO, massarbetslöshet och en vård i kris. Socialdemokraterna har inte förmågan, ledarskapet eller styrkan att förbättra våra liv. Vi ser nu att vi har varit naiva. Och vi kommer inte längre ge ett passivt stöd. Det som inleddes med att vi stoppade marknadshyrorna fortsätter nu: För att rösta på regeringens budget i höst har vi satt upp några tydliga krav. Låt det som händer nu bli en vändpunkt där 30 år av nedskärningar och privatiseringar upphör och vi istället börjar bygga upp. Därför ska en budget som kräver Vänsterpartiets röster garantera välfärden, öka jämlikheten, och att vi börjar investera i klimat och jobb.

Det måste också till en upprustning av sjukförsäkringen, a-kassan och pensionerna, våra trygghetssystem som är så avgörande både i livets skiften och

i landets kriser. Det starka samhället finns inte där för människor som gjort allt rätt och gjort rätt för sig när dom behöver det.

116omdagen heter uppropet på nätet som samlar vittnesmålen från dom som har fått ta konsekvenserna av Försäkringskassans beslut. Signaturen "Ej längre människa" berättar om FK som motiverar sitt avslag med att hon kan ta ett så kallat normalt förekommande arbete som varken är fysiskt eller kognitivt. Hon får rådet att skilja sig för då kan hon söka försörjningsstöd. Hon talar om den stress som nu uppstår när hon bara inom några månader inte kommer kunna försörja barnen. "Jag har inte valt att bli sjuk. Jag vill bli frisk, jag vill arbeta." "jag har arbetat i 20 år, blir ofrivilligt sjuk och blir då en människa helt utan värde"

Därför kommer Vänsterpartiet enbart rösta för en budget som rustar upp sjukförsäkringen.

Att som parti vara sprunget ur arbetarrörelsen är att ha respekt för arbetet. Att det kan tära. Att ryggar och handleder inte alltid håller i decennier. Att alla arbetsgivare inte är några änglar som uppfyller alla arbetsmiljöregler. Att det omöjligt kan få straffa den enskilde.

Det var därför fel av regeringen att höja pensionsåldern förra året. För att arbetslivet ser ut som det gör. Du ska inte behöva jobba tills du blir utsliten. Det var bryggeriarbetaren Arne Juhl som knappt kunde gå till jobbet längre utan att äta smärtstillande som satte avtryck. Det var han som i Danmark gav namn åt den danska Arne-pensionen. Den med ett tyngre jobb ska kunna avsluta arbetslivet tidigare också i Sverige. Det handlar om alla som har byggt upp landet och som många gånger börjat jobba tidigt i livet. Många som efter ett

långt arbetsliv slitit ut kroppen tvingas idag ta av sin redan låga pension i förtid.
Det är fel.

Vi har olika tunga jobb, arbetstider och arbetsförhållanden som påverkar när vi kan gå i pension. Därför måste det finnas en ventil.

Sverige har flest fattigpensionärer i Norden. Pensionärer som har arbetat hela livet måste få ut en vettig pension. Därför kommer Vänsterpartiet endast rösta för en budget som inför en svensk Arnepension och som höjer de låga pensionerna.

Arbete är det som bygger allt det vi känner till och ser omkring oss. Som botar, lär ut och skapar det som är nytt. Varje dag måste det ske för att allt inte ska falla samman.

Arbetslinjen måste återupprättas. Arbetslösheten bekämpas. Arbetet uppvärderas. Respekten för yrket etableras.

A-kassan byggdes en gång i tiden upp av de fackliga medlemmarna själva. Varje person fick lägga en liten peng i kassan, som kollegorna kunde använda vid arbetslöshet.

Så byggdes den svenska modellen. Med starka och trygga löntagare.

A-kassan, som förhindrar lönedumpning. Som upprätthåller de svenska lönenivåerna. Som gör att ingen faller ner i försörjningsstöd och faller ur arbetskraften. Inte konstigt att den svenska högern vill ha bort den.

Men vi står upp för den svenska modellen.

Därför kommer Vänsterpartiet enbart rösta för en budget som stärker a-kassan. De budgetar som lagts under mandatperioden har varit högerbudgetar, oavsett om dom lagts av sossar eller moderater. Nu behöver regeringen för första gången under mandatperioden Vänsterpartiets stöd för att få igenom sin budget. Vi tar väljarnas mandat på allvar och ger inte bort dem utan att de ger inflytande. En fullständig självklarhet i en fungerande demokrati. Regeringen och Centern har satt sig själva i en situation de inte kan reda ut. Om Vänsterpartiet är med då är inte vi med säger Centern och låter som min truliga tvååring. Istället tycker dom att vi ska ordna det åt dom. Det är inte en rimlig hållning, det vore inte bra för demokratin, att säga till väljarna att oavsett vad ni röstar på är det Centerpartiet som bestämmer. Det behövs mer klarspråk i politiken därför har vi trots allt detta erbjudit regeringen en lösning. Steg för steg återupprättar vi det starka samhället.

Det går inte att stänga Vänsterpartiet ute. Ingen sätter sig på svenska folket, ingen sätter sig på Vänsterpartiets väljare. Tro mig, människor vet sitt eget bästa.

När politiken ligger fast oavsett vilken sida man röstar på, när det handlar om att putsa på marginalerna istället för att stå upp för sin sak. Se bra ut i valrörelsen men inte leverera väljarna det som utlovats. Blir allt ett politiskt skådespel. Det försvagar demokratin.

Tyckare och proffspolitiker springer efter medias nycker. Det är bara det som syns som är viktigt. Inte vad som görs. PR-avdelningarna har tagit över

partierna. Verkligheten ska bara kommenteras i låtsasupprörda inlägg på sociala medier eller i korta nyhetsklipp.

Väljarna blir inte representerade. Politiken har kommit allt för långt ifrån människors verklighet.

Idag tystas lärarnas vittnesmål om den systemhotande marknadsskolan. Sjukhusens personal går under utan att politikerna bemödar sig att svara eller synas. En byggbransch fylld av arbetsmiljöbrott och lönedumpning får fortsätta pågå. Detta är politikens ansvar. Man måste fråga sig. När ska partierna vakna?

30 år av vilda västern i skolan fungerade inte.

Decennier av neddragningar och personalpolitiskt haveri i sjukvården fungerade inte.

År av arbetslivskriminalitet i byggsektorn är ohållbart.

Vi kommer se till att kontrollen återtas. Vi ska återupprätta det trygga samhället. Sverige ska byggas starkt igen.

Ansvar kan inte läggas över på marknaden och konsulter. Våra döttrar och söner ska inte förlora sin skolgång för att regeringen överlätit den till skojare och vinstmaskiner, du som blir sjuk ska ha rätt till utdelning på den försäkring du betalat in på, och du som byggt upp landet ska när du blivit äldre, få lön för mödan.

Handlingskraft framför posering. Riktning framför ängslighet. Vi ska se till att få saker gjorda.

Varenda nedskärning och privatisering är ett politiskt beslut. Som fattats av valda politiker. Andra beslut kan fattas. Det ska spela roll vem man röstar på. Vi håller vad vi lovar. Vi tar din röst på allvar. Sverige kan bättre.